

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/110/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010546
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6119010546.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Mária Šuleja, na verejnom zasadnutí dňa 16. októbra 2019, v trestnej veci obžalovaného C. G. za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. a) Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 12.08.2019, sp.zn. 7T/35/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného C. G. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný uznaný za vinného

v bode 1)

z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. a) Tr.zák.

v bode 2)

z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr.zák.

pretože

1/ od presne nezistenej doby až do 23.45 h dňa 08.04.2019 v osobnom motorovom vozidle zn. E. G. ev. č. J. XXX N. neoprávnene prechovával v čiernej príručnej kapsičke zn. G. striekačku s modrým piestom s obsahom kryštalickej látky o hmotnosti 0,755 gramu obsahujúcej účinnú látku metamfetamín 36,2 % hmotnostných (báza), striekačku s modrým piestom s obsahom kryštalickej látky o hmotnosti 0,187 gramu obsahujúcej účinnú látku metamfetamín 36,1 % hmotnostných (báza) a časť zatavenej striekačky so zrezaným piestom modrej farby s obsahom kryštalickej látky o hmotnosti 0,076 gramu, obsahujúcej účinnú látku metamfetamín 42,0 % hmotnostných (báza), čo celkovo predstavuje minimálne 10 obvyklých jednorazových dávok drogy a zároveň neoprávnene prechovával na sedadle spolujazdca v cestovnej taške čiernej farby zn. L. v plastovej nádobke zn. T. v polyetylénovom vrecku sušený rastlinný materiál zelenej farby rastliny rodu Q. o hmotnosti 0,155 gramu s obsahom tetrahydrokanabinol (P.) 13,5 % hmotnostných a vysušený živicový podiel z rastlín rodu Q. - Y. o hmotnosti 0,555 gramu s obsahom tetrahydrokanabinol (P.) 31,9 % hmotnostných, čo celkovo predstavuje minimálne 1 obvyklú dávku drogy, pričom účinná látka metamfetamín je zaradená do II. skupiny psychotropných látok, rastlina rodu Q. (C.) ako aj živica rastlín rodu Q. sú zaradené v I. skupine omamných látok a tetrahydrokanabinol (P.) je zaradený do I. skupiny psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v

zákone č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, pričom obvinený sa svojho konania dopustil aj napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T/37/2016, právoplatným dňa 26.05.2016 za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. odsúdený k odňatiu slobody podmienene na 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov do 26.05.2021,

2/ dňa 08.04.2019 v čase o 22.05 h viedol ako vodič osobné motorové vozidlo továrnej značky E. G., ev. č. J. XXX N. od ulice P. D. cez G. ulicu, I. ulicu a späť k ulici P. D. v J. J., kde pri vychádzaní z parkoviska pred D. M.T. na ulici P. D. č. XX pri odbočovaní nedal znamenie o zmene smeru jazdy, v dôsledku čoho sa ho pokúsila zastaviť hliadka Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici, na znamenia a výzvy na zastavenia však nereagoval a s vozidlom unikol, pričom pravou zadnou časťou vozidla zavadil o múr domu s popisným číslom XX na G. ulici v J. J., čím si vozidlo poškodil, po tejto dopravnej nehode ako vodič nezastal a pokračoval ďalej v jazde, zastal až pri domoch s popisným číslom XX na ulici P. D. v J. J., pričom vozidlo viedol aj napriek tomu, že má rozhodnutím o priestupku vydaným Okresným dopravným inšpektorátom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici pod sp. zn. ORPZ-BB-OD12-562/2018-SK uložený zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel, ktorý mu bol uložený dňa 10.01.2019 s právoplatnosťou odo dňa 10.01.2019 na dobu trvania 48 mesiacov v lehote do 10.01.2023.

Za to mu bol podľa § 172 ods. 2 Tr.zák. v spojitosti s § 36 písm. l), § 38 ods. 2, 3, § 39 ods. 1, 3 písm. c), § 41 ods. 1, 2, § 46 Tr.zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne mu bol uložený podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr.zák. ochranný dohľad v trvaní 1 rok. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr.zák. mu bol uložený trest zákazu viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 3 roky. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr.zák. mu bol uložený trest prepadnutia 9 ks zaistených vecí. Zároveň mu podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr.zák. mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 28.08.2019, ktoré doplnil ďalším písomným podaním doručeným krajskému súdu dňa 13.09.2019, a to proti výrokom o vine a o treste.

Najprv poukázal na výrovku časť napadnutého rozsudku s tým, že pokiaľ ide o skutok v bode 2/ urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že je vinný. Naproti tomu, pri skutku v bode 1/ namietal jeho právnu kvalifikáciu ako vyššie uvedeného obzvlášť závažného zločinu a žiadal, aby bol prekvalifikovaný na obdobný prečin podľa § 171 ods. 2 Tr.zák.

Ďalej poukázal na zaistené stopy, a to množstvá kryštalickej látky s obsahom metamfetamínu, ako aj rastlinného materiálu, ktoré mali podľa záverov znaleckého posudku KEÚ PZ predstavovať 10 bežných jednotlivých dávok metamfetamínu a 7 bežných jednotlivých dávok marihuany. Stotožnil sa s tým, že okresný súd sa pripojil k väčšine rozhodovacej činnosti súdov a 500 mg marihuany považoval za jednu obvyklú dávku tejto drogy. Naopak, nesúhlasil s vyhodnotením konajúceho súdu, že zaistené množstvo 1,018 g metamfetamínu predstavuje desať obvyklých dávok tejto drogy. Nesprávny bol najmä záver okresného súdu, že pojem jednorazovej obvyklej dávky nemožno vykladať subjektívne vo vzťahu ku konkrétnemu užívateľovi drogy ale len všeobecne ku konkrétnej droge a skutočnosť, že je jej užívateľ závislý, nemohla mať vplyv na výpočet takejto dávky, pretože táto sa musí stanoviť objektívne.

Zdôraznil, že zo znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie jednoznačne vyplýva ustálenie jeho závislosti od viacerých psychotropných látok a z tohto dôvodu mu bolo aj navrhnuté uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou. Tieto skutočnosti majú rozhodujúci význam pri určovaní obvyklej jednorazovej drogy, nakoľko pri jej užívaní nemožno postupovať rovnako ako u bežného konzumenta, ktorý závislý nie je. Z rozhodovacej činnosti súdov (uvedené jednotlivé rozhodnutia súdov) vyplýva, že jednorazová obvyklá dávka metamfetamínu môže predstavovať až 0,5 g, teda pri takomto posúdení by zaistené množstvo predstavovalo len dve dávky. Takémuto ustáleniu počtu dávok nasvedčuje aj znenie ust. § 135 Tr.zák., pretože dávka musí obsahovať také množstvo drogy, ktoré by mohlo reálne ovplyvniť psychický stav konkrétneho konzumenta. Je teda potrebné prihliadať u neho, najmä na mieru závislosti, fyzické dispozície a vyššiu odolnosť, pričom on nepochybne potrebuje vyššiu dávku ako bežný konzumný priemer, pretože takéto množstvo nie je u neho spôsobilé navodiť tzv. terapeutický účinok.

Súdnou praxou bolo ustálené aj to, že za jednu obvyklú jednorazovú dávku metamfetamínu sa považuje dávka na úrovni od 100 mg do 200 mg (t.j. 0,1 g až 0,2 g). Prvostupňový súd sa priklonil k najnižšiemu hmotnostnému kritériu, ktoré bolo pre neho najnepriaznivejšie, a len z tohto dôvodu bolo ustálené, že zaistené množstvo drogy predstavovalo spolu 11 dávok, čo je nepochybne hraničné množstvo určujúce právnu kvalifikáciu skutku. Ak by bolo použité hmotnostné kritérium 105 mg, tak v takomto prípade by išlo už o 9 dávok metamfetamínu, a v takomto prípade by bol už skutok posúdený len ako prečin podľa § 171 ods. 2 Tr.zák. V jeho prospech hovorí aj súdna prax v Českej republike, kde sa vychádza priemerne z hmotnostného kritéria 150 mg, čo by predstavovalo dokonca len 7 dávok metamfetamínu. Aj z výpovede znalkyne za KEÚ PZ vyplýva, že tento ústav nie je oprávnený určovať množstvo, ktoré zodpovedá obvyklej jednorazovej dávke drogy, ale len množstvo považované za bežnú jednotlivú dávku drogy. V tomto smere teda okresný súd na jednej strane akceptoval názor väčšiny súdov (ohľadne marihuany), naproti tomu pri určovaní obvyklej jednorazovej dávky metamfetamínu väčšinovú rozhodovaciu časť neakceptoval, čiže si vyňal len časť dôkazu, teda takéto hodnotenie nebolo správne a bolo v hrubom rozpore so zásadami trestného konania podľa ust. § 2 ods. 10, 12 Tr.por.

Pokiaľ ide o jeho osobu, nikdy nebol v minulosti odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, svoju závislosť od omamných a psychotropných látok chcel zvrátiť, v minulosti absolvoval protitoxikomanické liečenie a prejavil svoj kritický postoj k takejto závislosti. Napriek požívaniu takýchto látok viedol riadny život, bol zamestnaný a staral sa o svoju maloletú dcéru. Prvoradou snahou by malo byť jeho liečenie a nie odsúdenie na vysoký trest odňatia slobody, najmä ak je vysoko pravdepodobné, že bude musieť vykonať aj pred tým uložený podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Prihliadajúc na tieto okolnosti je uložený trest odňatia slobody prvostupňovým súdom neprimerane prísny.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a podľa § 322 Tr.por. rozhodol sám rozsudkom.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný a jeho obhajca zotrvali na dôvodoch uvedených v písomne vyhotovenom odvolaní a navrhli, aby mu krajský súd vyhovel, t.j., napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil vo výroku o vine v bode 1/, tento skutok prekvalifikoval na prečin podľa § 171 ods. 2 Tr.zák., v tomto smere upravil skutkový stav, keď aj pri vážení zaisteného množstva drogy mohlo dôjsť k nepresnosti, a v konečnom dôsledku mu uložil podstatne miernejší trest odňatia slobody. Obžalovaný spáchanie trestnej činnosti opätovne oľutoval.

Naproti tomu zástupca krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné, nakoľko napadnutý rozsudok považoval v celom rozsahu za zákonný a správny.

Krajský súd ako súd odvolací zistil, že odvolanie bolo podané obžalovaným ako oprávnenou osobou, a to v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, t.j. výrokov o vine v bode 1/ a o treste, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Súd prvého stupňa, pri dôslednom dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní o jeho vine v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým podstatným hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr.por., prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Stručne teda vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom čiastočne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny obžalovaného zo spáchania skutku kladeného mu za vinu v bode 1/ a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku uznal v bode 1/ za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. a) Tr.zák. Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresným súdom, predovšetkým na stranách č. 7 až 9, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil, avšak považoval za potrebné reagovať v rámci odvolacieho konania na odvolacie námietky obžalovaného, ktoré však nie je možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu vo výroku o vine.

Pojem „obvykle jednorazová dávka drogy“ je pojmom právnym, a preto KEÚ PZ nie je oprávnený rozhodovať o tom, čo sa považuje za takúto dávku a ani stanovovať množstvo, ktoré by malo tvoriť jednorazovú dávku konkrétnej drogy. Znalecký posudok je podkladom pre riešenie odborných otázok

spočívajúcich len v tom, aký materiál bol znaleckému ústavu predložený, v akom množstve, či tento je omamnou, resp. psychotropnou látkou, a akú má účinnosť.

Obvykle jednorazová dávka drogy na použitie pre vlastnú potrebu je definovaná tak, že ide o jednu priemernú dávku užívateľa v množstve ovplyvňujúcom jeho psychiku, ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie po jej použití bez toho, aby došlo k vážnemu ohrozeniu zdravia alebo života takéhoto užívateľa. Tento pojem je potrebné vykladať ako objektívne kritérium, čiže v tomto smere je irelevantné, či jej užívateľom bol pravidelný konzument drog (to platí aj pre štádium závislosti), vrátane toho, akú veľkú dávku považuje pre seba subjektívne za dostačujúcu, alebo bola jej užívateľom osoba, ktorá si ju aplikuje prvýkrát. Možno teda ustáliť, že takýto pojem musí vychádzať z tzv. konzumného priemeru, t.j. veľkosti dávky, ktorá sa bežne konzumuje, resp. aplikuje u väčšiny jej užívateľov. Vzhľadom k tomu nie je požiadavka obžalovaného, aby bolo v jeho prípade pri posudzovaní obvyklej jednorazovej dávky drogy uplatnené tzv. subjektívne kritérium, akceptovateľná.

Obvykle jednorazová dávka sa definuje prostredníctvom hmotnostného kritéria ako základného kritéria, v ktorom sa spája objektívne a subjektívne hľadisko, a to množstvo drogy a zavinenie páchatela. Hmotnostné kritérium je prvoradé, a to aj bez ohľadu na to, či by v konkrétnom prípade bola droga rozdelená na jednotlivé dávky. Ďalším druhotným kritériom je určenie účinnej látky v zaistenej droge, pretože táto musí mať určité množstvo účinnej látky, aby bola schopná nepriaznivo ovplyvniť psychiku užívateľa, inak by totiž nešlo o návykovú látku. Možno teda vychádzať z praxe väčšiny súdom (hoci v budúcnosti nie je vylúčená jej zmena ohľadne ustálenia minimálneho množstva pre danú drogu, napr. zvýšenie jeho hmotnosti), že za jednu priemernú obvykle jednorazovú dávku psychotropnej látky metamfetamín je potrebné považovať materiál, ktorý dosahuje minimálne celkovú hmotnosť 100 mg s obsahom účinnej látky najmenej 10 mg. Pokiaľ ide o marihuanu, za takúto dávku sa považuje množstvo zodpovedajúce 500 mg jej sušiny s potrebným množstvom účinnosti. Z tohto vyplýva, že tejto trestnej veci bolo zaistené také množstvo metamfetamínu, ktoré zodpovedalo 10 obvykle jednorazovým dávkam a súčasne také množstvo marihuany, ktoré zodpovedalo 1 obvykle jednorazovej dávke, teda v konečnom dôsledku išlo o 11 obvykle jednorazových dávok drogy. V dôsledku toho nemožno konanie obžalovaného, kladené mu za vinu, právne kvalifikovať ako prechovávanie omamnej a psychotropnej látky pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu, a preto nemohol byť skutok právne posúdený ako prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr.zák., ako sa toho domáhal. Krajský súd ešte poznamenáva, že pokiaľ odvolateľ poukazoval na súdnu prax v Českej republike, možno konštatovať, že nielen súdna prax, ale aj celková právna úprava týkajúca sa drogovej trestnej činnosti je pre páchatelov priaznivejšia, avšak v tomto prípade sa prihliadalo na rozhodovaciu činnosť súdov Slovenskej republiky.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a výmere trestu uloženého obžalovanému, odvolací súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorý obžalovanému uložil vyššie uvedený trest odňatia slobody, vrátane spôsobu jeho výkonu, ako aj uložením ochranného dohľadu, taktiež s uložením trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu a trestu prepadnutia zaistených vecí, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu. Okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol podľa Tr.zák. povinný prihliadnuť, v zmysle ust. § 34 ods. 4 Tr.zák. vzal do úvahy spôsob spáchania činov v bodoch 1/ a 2/, ich následky, formy zavinenia, pohnútky, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, zhodnotil aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy. Obžalovaný konal pri oboch trestných činoch v tzv. priamom úmysle, jeho pohnútkou pri trestnom čine v bode 1/ bola snaha zabezpečiť si, napriek nelegálnosti, predmetné návykové látky a pohnútkou pri prečine v bode 2/ bolo vedenie motorového vozidla aj za cenu nerešpektovania sankcie uloženej mu v správnom konaní.

Súd prvého stupňa u obžalovaného správne zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, a to, že sa k spáchaniu trestných činov priznal a úprimne ich oľutoval (ust. § 36 písm. l/ Tr.zák.), zároveň nezistil existenciu žiadnej prirážajúcej okolnosti, t.j. ich pomer bol 1 : 0. Nesprávnou úvahou v tomto smere bolo eventuálne priznanie prirážajúcej okolnosti podľa ust. § 37 písm. m) Tr.zák., t.j. že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, nakoľko na jeho predchádzajúce odsúdenie bolo prihliadnuté ako na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby (ust. § 172 ods. 2 písm. a/ Tr.zák.), preto by bol takýto postup v rozpore so zákonom, išlo by totiž o tzv. dvojité pričítanie takejto okolnosti v neprospech obžalovaného, čo je neprípustné.

Okresný súd vo výroku o treste odňatia slobody pochybil, keď uviedol pri jeho ukladaní ako trestu úhrnného nielen ust. § 41 ods. 2 Tr.zák., ale aj ust. § 41 ods. 1 Tr.zák., nakoľko ich súčasná aplikácia pri ukladaní jedného trestu nebola možná. Naopak, v predmetnom výroku absentovalo uvedenie ust. § 38 ods. 8 Tr.zák., v rámci ktorého je upravený i spôsob zmeny hraníc zákonom ustanovenej trestnej sadzby, tieto pochybenia však nemali zásadný význam. Za prísnejší z trestných činov mohol uložiť trest odňatia slobody na 10 až 15 rokov, v danom prípade po aplikácii ust. § 38 ods. 3, ods. 8 Tr.zák. a

v nadväznosti na to podľa ust. § 41 ods. 2 Tr.zák. sa však nezmenila dolná hranica trestnej sadzby. Uloženie trestu odňatia slobody čo aj na dolnej hranici trestnej sadzby, by ale bolo v danom prípade neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, čo správne konštatoval okresný súd, a preto bolo namieste aplikovanie ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr.zák. Išlo jednak o okolnosti prípadu, kedy zaistené množstvo drogy malo hraničnú hodnotu, ktorá len o jednu dávku prevyšovala množstvo drogy, ktoré by už bolo posúdené ako prechovávanie návykovej látky pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu a len v dôsledku toho došlo k výraznému zhoršeniu postavenia obžalovaného z hľadiska posúdenia právnej kvalifikácie skutku kladeného mu za vinu v bode 1/ (obzvlášť závažný zločin). V prospech obžalovaného možno hodnotiť aj určitú časť jeho pomerov, a to starostlivosť o jeho maloletú dcéru, skutočnosť, že bol zamestnaný, prihliadajúc aj na jeho dlhoročnú závislosť (nebolo preukázané, že by drogu distribuoval iným osobám), ale aj na kritický postoj k trestnej činnosti a snahu absolvovať primeranú liečbu. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody bolo v maximálnom rozsahu prípustnom v zmysle vyššie uvedených ustanovení Trestného zákona, a preto uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov možno považovať nielen za zákonný, ale aj primeraný a spravodlivý. Prvostupňový súd nepochybil ani v tom, keď obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný nebol pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, prihliadajúc aj na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného, bude jeho náprava lepšie zaručená v ústave s takýmto stupňom stráženia, ako v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, do ktorého by mal byť zaradený podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr.zák. (pri tomto výroku malo byť uvedené aj ust. § 48 ods. 4 Tr.zák., nestačí sa naň odvolať len v odôvodnení). Obligatórnym bolo aj uloženie ochranného dohľadu v trvaní 1 roka, keďže bol obžalovaný odsúdený za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody. Zákonným bolo aj uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 3 roky, pretože sa obžalovaný trestného činu v bode 2/ dopustil v súvislosti s touto činnosťou, ako aj uloženie trestu prepadnutia zaistených vecí, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu v bode 1/. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v danej výmere, ako aj ďalších uvedených trestov v spojení s uloženým ochranným protitoxikomanickým liečením ústavnou formou, zabezpečí v danom prípade v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr.zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov a ochranných opatrení. Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd odvolanie obžalovaného v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.